Ч. 171. Неділя 15 (2) серпня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників на пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Дальші причинки до акциї др. Ґломбіньского. — Справа кретийска. — Іспанія в Марокку. — Величезний страйк.*

З Відня доносять: У др. Люеґера зібрала ся вчера рано парляментарна комісия християньско-суспільної партиї і радила кільканайцять годин. Члени комісиї явили ся в комплеті; прибули з урльопів також б. міністри Гесман і Ебенгох. О скілько можна вносити з виданого о засіданю комунікату, не ухвалено нічого позитивно, здержуючись аж до висліду нарад конференциї з дня 17 с. м.

З християньско суспільних кругів зачувати, що акция др. Ґломбіньского стрічає ся у них з великим скептицизмом. На думку християньско суспільних політиків від закритя сесиї не стало ся нічо такого, по чім можна би сподівати ся, що заповіджена конференция осягне якісь позитивні успіхи. Досить характеристична єсть для ситуациї заява одного з послів, що з причини робіт мулярских і перерібки в парляментарнім будинку нема бесіди о тім, щоби перед упливом двох місяців парлямент міг зібрати ся на нараду.

З Праги знов доносять: Голова Униї славяньскої скликує членів Униї на нараду на день 17 с. м. о 9 год. рано на нараду над ситуацкою. З членів руского клюбу, котрий як звістно має приступити до Униї, одержали запрошеня пос. Романчук і Левицкий.

Справа кретийска, коли повірити нинішним вістям, прибрала незвичайно острий характер. З одної сторони знаходить ся само турецке правительство майже в безвихіднім положеню, з другої і держави европейскі не мають, здаєсь, охоти робити уступки Туреччині в справі кретийскій а наконець і сама Греция приперта Турками знайшлась в безвихіднім положеню. Ось таку ситуацию представляють слідуючі вісти:

Як доносять із Солуня, відбули ся в Іпеку і Дяковарі віча, котрі заняли дуже остре становище в кретийскій справі. В резолюциї заосмотреній підписами нотаблів, взиває ся правительство до енерґічного виступленя против Грециї. Іпек і Дяковар обовязують ся виставити в тій цїли армію в силї 40.000 мужа.

З Атин знов доносять: Турецкий посол вручив вчера грецкому правительству ноту, в котрій турецке правительство подає грецкому до відомости, що уважає попередну ноту за недостаточну і жадає нової формальної заяви зі сторони Грециї, що она немає ніяких претенсий до Крети. Нота ся викликала в Атинах здивоване. Президент кабінету і міністер справ заграничних відбули в справі тої ноти конференцию з амбасадорами держав.

Париский „Matin“ доносить, що консультативні збори на Креті заявили ся за задержанем грецких хоругов на Креті, бо після погляду зібраних настала би на острові межиусобиця. Стоновище то має бути подане до відомости держав, але остаточно не порішено ще нічого.

Наконець треба ще занотувати і вісти анґлійских ґазет. Льондоньска праса ставить на основі інформаций з кругів дипльоматичних дуже песимістичні вигляди для кретийскої справи. Становище турецкого правительства, хоч би оно й хотіло мирно ділати єсть дуже утруднене внаслїдок розширеної в цілій державі аґітациї, котра пре до війни. Кажуть навіть, що в Солуни лагодить ся ворохобня на случай, коли би правительство не сповнило жаданя Молодотурків і не виповіло війни Грециї.

Положене Іспанців в Марокку мимо всяких вістий о побідах під Мелїдею мусить бути здаєсь досить прикре, коли всї воєнні кораблї одержали приказ, щоби відплили до Мелїлї. З Пеньон деля Ґомера доносять: Неприятель острілював онгди кілька рази кріпость. Іс-

32)

## Образки з подорожи по Америцї.

*Після Т. Келїнга, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.*

(Дальше).

9.

Denver the Beautiful. — Величина і значінє міста. — Зубчастою зелїзницею на Пайкс Пік. — Степова фата морґана. — В городї богів. — Кольорадо Спрінґс, місто тверезости. — Кріпль Крік. — В гостинї у всемогучого золота.

Денвер не має архітектонічної краси. Єго капітоль котрим так дуже гордять ся Денверцї, єсть такий самий будинок з банею як і всї американьскі капітолї. Єго палата справедливости — то лиш ренесансова скриня на великі розміри. Єго монетарня, єго церкви, єго галя, призначена на всілякі торжества то лиш пересічні модні будівлї, котрі не роблять великого і сильного враженя. Улицї творять звичайні нудні квадрати. Найблизша окрестність також собі звичайна; гори видко лиш з високих будинків або з горбів поза містом. Мимо того кажуть Американцї, що Денвер „бютіфуль“ — красне місто.

Та й правду кажуть. На улицях в Денвері прерій не видко, але видко степове сонце, котре з року на рік пересуває ся понад містом по яснім без найменшої хмарки небі а в ночи ідуть з ним в заводи ясні зорі, що ніби аж горять ясною полуминю. Гір в містї не видко, але жителї міста купають ся постійно в знаменитім гірскім воздусї, що чистий і сьвіжий повіває заєдно улицями. Коли же піти поза місто на ту вижину, звідки дуже красний вид на Скалисті гори а де серед цьвітів стоїть дім коло дому, то може в першій хвили здавати ся, що ми не в Америцї, але десь в Італії над озером Люґано. А коли відтак піти ще дальше на вершок тої вижини і звідтам подивити ся на довге пасмо вкритих снігом гірских велитів що тягнуть ся синявою смугою на овиді та на зелені яри живописного підгіря, і коли сподом того підгіря побачити гарне місто, як оно сьвітить ся край степу, то таки треба признати Американцям, що оно „бютіфуль“.

На дворцу в Денвері здивували мене немало величаві тріумфальні ворота, на котрих виділа ся виписана великими буквами напись: „Витайте!“ Зразу гадав я, що в Денвері обходять якесь торжество і в той спосіб витають гостий, які там з'їздять ся, подібно як то роблять иноді у нас в Европі. Але й зараз придивив ся я, що тоті ворота і напись на них таки з твердого зеліза а відтак довідав ся, що місто витає в сей спосіб кождого, хто тут приїздить. Се характеристичне для духа сего міста. Як за давних кольоніяльних часів стараються ся тутешні жителї ніби притягати других та кажуть до них: Приставайте до нас! Тут ще всюди знайдеcь золота нагода, зловити щастє, тут ще всюди повно скарбів, котрі можна добути, коби лиш люди!

Щоби зрозуміти того духа міста, треба мати лиш єго розвій перед очима. Пятьдесять літ тому назад річка Савдз Плат (South Platte), над котрою лежить Денвер, плила ще самотна через степи до Міссіссіпі а в 1858 р. побудували тут копальники золота кілька нужденних хат. В 1870 р. мало місто несповна 5000 душ а вже десять літ пізнїйше було тут 35.000 жителїв. Минуло знов десять лїт а число жителїв переступило сотку тисячів; в 1900 р. мало місто 134.000 жителів а тепер єсть їх більше як 185.000. Отже коли таке діє ся за пятьдесять літ, то що то буде за сто?

То справдешний нарід підприємців, що ходить тут хорошими улицями міста: люди високого, стрункого росту, опалені від сонця, з ясними очима, що сьвітять ся їм як степове сонце, з енерґічними чертами лиця иноді так сьвіжими і острими як той гірский воздух, що їх обвіває. А до тих людий і до тих улиць підходить добре, коли побачити иноді кавбая у волосистих штанах або кавґерль, як она їде верхом на кони мов хлопець, або коли де на сходах перед дверми сидить скулена яка Індиянка і годуючи дитину сумним оком споглядає на тих, що переходять попри неї або наконець коли копальники золота в зелїзнім склепі купують собі потрібні знаряди, з котрими їдуть відтак в гори, в котрих так многі пе-

панські батерії змусили неприятеля уступити. В ночи неприятель розложив огні і при їх сьвітлі острілював успішно кріпость. По півночи атак скінчив ся. Ішпанці не мали ніяких страт, підчас коли неприятель потерпів дуже.

Після зовсім докладного звіту застрайкувало в Швеції 285.000 робітників, з того 42 000 в самім Штокгольмі. Число всїх робітників, занятих в промислі, гірництві і торговли виносить 460.000, при зелїзници більше менше 41.000 а в рільництві 80.000. Чи прийде до страйку зелїзничого, то буде зависїти від голосованя союза служби зелїзничої, до котрого належить 20.000 членів. В многих місцевостях служба зелїзнича заявила ся против страйку. Робітники телеграфічні і телефонічні відмовили участи в страйку.

## Новинки.

**Львів, дня 14 го серпня 1909**

— **Оповіщене.** Ц. к. краєва Дирекция скарбу оповіщує: Подає ся сим до загальної відомости, що по мисли артикулів IV. до XI. закона з дня 25 жовтня 1896 ч. 220 в. з д. і розпорядженя ц. к. Міністерства скарбу в дня 20 липня 1909 ч. 53.068 належать ся в році 1909 слїдуючі опусти в безпосередних податках: а) в податку ґрунтовім опуст 15%, б) в податках домових з виїмкою податку 5%-го від доходу з будинків увільнених часово від податку домового — опуст 12·5%.

Головну суму загального податку заробкового знижено на рік 1909 подібно як в році попереднім о 25% і она виносить 36,632 889 К 26 с.

Податок заробковий від предприємств обовязаних до публичного складаня рахунків вичислених в § 100 уступ 1 і 5 покликаного висше закона буде на рік 1909 приписовати ся і побирати ся як в році попереднім в висоті 10%.

Опусти під а) і б) будуть обчислені лише від державної належитости податкової з виключенєм додатків автономічних і зістануть в ц. к. урядах податкових записані в книжочки податкові взглядно в накази заплати на сї податки.

Коли записане се буде могло наступити, подасть кождий ц. к. Уряд податковий в своїм часї окремими оповіщенями до загальної відомости.

— **Іменованя.** П. Міністер справедливости іменував судию повітового і начальника суду повітового в Журавні, Станисл. Кірхнера судиєю повітовим в Риманові.

— **До відомости виставців на першій хлїборобскій виставі в Стрию.** Виставовий комітет повідомляє отсею дорогою зголосивших ся виставців, що зголошені на виставу предмети, які не підлягають зїсуттю, належить надіслати найдальше до 5 вересня, а предмети, які підлягають скорому зїсуттю (огородовина і садовина) належить вислати так, щоб до Стрия надійшли дня 16 вересня, а живий інвентар (як кури, качки, індики, голуби, гуси і крілики) належить так вислати, щоб надійшов до Стрия дня 17-го вересня рано. — Кождий виставець має оплатити посилку з гори. Висилати належить на таку адресу: „Краєвий Союз господарско-молочарский в Стрию“.

— **Дяківска школа в Самборі.** На основі рішеня високого ц. к. намістництва з дня 11 го липня 1909 ч. XIV 703/24 о. Франц Рабій, парох Самбора одержав позволене на заложене і отворене школи дяківської в Самборі. Після статута § 8 до школи тої могуть бути приняті хлопці обр. гр. кат., по укінченю 16 року житя, фізично здорові, з відповідним голосом і по укінченю школи народної. Після § 5 предметом науки будуть: 1. наука релїгії, 2. руска мова в получению з історією Руси, 3. рахунки і письмо в обемі 3 і 4 кляси школи народної; а також спів і устав церковний. Після § 3 наука в школї дяківскій поділена буде на три роки і кандидати кромі повисше наведених предметів будуть учити ся ще ремесла, котре самі собі виберуть, так, щоби кандидат по 3 роках міг бути самостійним дяком і до того знав якесь ремесло котре при доходах дяківских могло би єму дати запевнене удержаня на посадї дяка. Число учеників § 9 опреділяє на 12, так, що кождого року приймає ся 4 кандидатів. Після § 11 наука всїх предметів буде свобідна від всяких оплат, а надто ученики школи дяківскої одержать помешкане, опал і всї книги до науки, а тільки харч мають мати ученика свій. Ученикам школи дяківскої в свобідних хвилях буде можна заробкувати собі через послугу в порядних домах, так, що при малій помочи матеріяльній з домів родинних, кождий кандидат школи дяківскої в Самборі дуже легко буде міг укінчити школу дяківску, та опісля заняти становиско, на котрім будучи ремісником і дяком хотяй при біднїйших церквах, буде міг знайти бодай матеріяльне зносиме і запевнене удержане. На рік 1909/10 буде принятих 4 кандидатів і тії мають до кінця місяця серпня 1909 внести неостемпльоване подаве посредством своїх урядів парохіяльних до гр. кат. уряду парохіяльного в Самборі.

— **З перемиской епархії.** Кандидати духовного стану, які хочуть бути приняті до духовної семинарії у Львові або до папскої колеґії в Римі, мають до 20 вересня, через деканати внести просьбу до епископскої консисторії, а дня 28 вересня о годині 9 рано мають явити ся до іспиту з церковного сьпіву і головних основ віри.

— **Пригадуємо,** що перша хлїборобска виставa в Стрию буде отворена 19 го вересня с. р. Кожде село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобірнїйші плоди своєї рілї і працї. Зголошеня належить слати на адресу: „Краєвий союз господарско молочарский в Стрию“.

— **Бальконові катастрофи в Яремчу.** Сими днями подали ми звістку, що в Яремчу, в однїй вілї завалив ся бальков і цїла родина впала із значої висоти на землю. Тепер приходить ся нам знов писати про подібну катастрофу, котра для нас тим сумнїйша, що стрітила загально звістного і високо поважаного педаґоґа, ученого і ревного патріота професора дра Макарушку. Проф др. Макарушка виїхав на літо до Яремча і мешкав там з родиною на поверсї у вілї „Ясна Поляна“, власности панї Брилїнської. Минувшої середи о 11 год. перед полуднем вийшов др. Макарушка на бальков і опер ся там о деревляну балюстраду, котра очевидно була спорохнавіла. Балюстрада розлетїла ся в кусні, а др. Макарушка впав з висоти 5 метрів на мураву так нещасливо, що звихнув собі одну руку, другу зломав, а крім того покалїчив голову і ногу. Завізваний зараз львівский оператор др. Ленко подав єму поміч. То суть — як справедливо зазначує одна з львівских газет — наслїдки того, що каменичники в Яремчу і властителї віль не думають о тім, щоби удержати свої доми в добрім станї, а хотїли би лиш брати як найбільший чинш від своїх комірників. Але вина тут і уряду громадского, бо чей не треба було ждати аж на другу катастрофу, щоби зробити то, що тепер зроблено. Начальник громади в Яремчу п Зонненвенд виделеґував зараз комісию будівельну, котра розслїдила всї вілї і видала острі зарядженя в цїли усуненя дальших нещасливих пригод. До вчера замкнено аж 30 бальконів признаних небезпечними і грозячих людскому житю.

— **Дрібні вісти.** В місцевости Кубіш і околичности в комітатї Арва на Угорщинї упав онодї обильний снїг і теплота значно обнизила ся. — П. Мария Бохеньска, властителька більшої посїлости, згубила онодї велику чорну перлу вартости 2000 К. Знахідникови обіцює 200 К нагороди. — Чутка про відложене маневрів в Галичинї з причини якихсь пошестий в краю, єсть безосновною. Після переконаня п. протомедика стан в краю під взглядом здоровля не єсть того рода, щоби аж треба було маневри відкладати. — В Ярославі утопив ся в Сянї підчас купелї екзекутор податковий Ґудулевич разом зі своїм сином, учеником V. кл. ґімназ., котрого хотів

---

ред ними знайшли золото і щастє. Отак то дикий захід прибирає в Денвері свій міский вигляд, проявляє ся тут в своїй підприємчивости і своїй романтицї, в своїм первістнім станї, та в своїй красї. Тому то й цїлий захід любить своє місто, гордить ся ним і пише і оно для него тим, чим Париж для Франциї — мірилом цивілїзациї. „Іди до Денвера“ — каже ковґерль до ковбая, коли хоче, щоби він був делїкатнїйший.

Денвер єсть на заходї тим місцем, де сходить ся весь рух, вся торговля. Як далеко сягають прерії або степи та Скалисті гори, отже в сторонах, що більші як цїла Австро-Угорщина, Німеччина і Франция разом, нема другого міста, котре було би так велике і мало таке економічне значіне як Денвер. З других міст в державі Кольорадо позістають Пуебльо зі своїми 35.000 жителів, Кольорадо Спрінґс з кругло 25.000 далеко по заду, а Солоне місто в сусїднїй державі Утег дійшло лиш до 55.000 душ. Відтак починає ся знов безлюдна пустиня і гори, аж далеко над берегом моря Льос Анґельос і Сан Франціско творять нові міскі осередки для величезних просторів. Длятого то все, що зелїзницями приходить з півночи і полудня, що іде до Тихого океана, сходить ся тут в Денвері. Все то, чого потреба до якогось підприємства в горах або на степах, щоби добувати металї або рубати дерево, наводнювати поля або з гірских бистрицъ добувати собі силу і сьвітло, то все має свій осідок в Денвері. Тут знаходять ся склади, земельної аґентиї і банки цїлого заходу. Тому то й не дивота, що се місто єсть гордостию цїлого заходу і що его піддержують всї сусїдні держави як спільний скарб.

З Денвера поїхав я до Кольорадо Спрінґс а звідси в Скалисті гори. Головною цїлию тих туристів, з котрими я опісля їхав в зеленім ваґонї по зубчастій зелїзници, був найвисший в сих сторонах вершок Пайкс Пік (Pike's Peak) За пів години заїхав я трамваєм з Кольорадо Спрінґс, котре лежить ще на степах, до Манітав, місцевости, положеної при сподї гори Пайкс Пік, де починає ся вже зубчаста зелїзниця. Що тут насамперед показало ся нашим очам, то була сумна долина між скалами, засїяна величезними грунищами. Понура самота розсїла ся тут в сїй дебрї, де не видко було нїякої постійної людскої оселї; лиш тут і там між темними скалами білїли ся шатра, розложені тут тими, що виїхали сюди з міста на літо. В гору понад ту долинку піднимали ся круто скалисті стінки, котрими наш поїзд довгими закрутами піднимав ся щораз висше і висше.

Тут вже давала ся студінь добре відчувати. Дерева і корчі ставали менші і щораз рідші а найдальше зі всїх висувала ся береза, на котрій так мало було листя, що здавало ся, як би єї гусениці об'їли. Гниюче дерево виставало тут і там із землї а місцями чорнїли ся спалені соснові лїси. Але око поминало се сумне сусїдство і споглядало в ту далеку даль яка отвирала ся тут в горі і радувала ся тими червоними, жовтими і синими красками в котрих сьвітила ся цїла країна майже так як у нас ті сторони, що над Середземним морем. На заходї губило ся око між безчисленними вершками гір а на сходї напроти нас виднїло ся безконечне синє море.

Що се? Звідки тут взяло ся море? Се лиш привид, се степова фатаморґана: то степи, прерії, котрі нїби разом з нами піднимають ся в гору; величезна маса землї тратить тоді свою звичайну краску і прибирає синяву непрозорість моря. Менї впало в очи, що ті подорожнї, котрі разом зі мною їхали, не звертали зовсїм уваги на се незвичайне і красне як рідко з'явище, але за то як дїти не могли досить налюбувати ся тими страшенними скалами, попри котрі переїзджали.

Мрака наповнила тепер воздух, з правого і лївого боку зелїзниці показали ся вкриті снїгом поля і ми пїднили ся вже були так високо, що тяжко вже приходило ся віддихати. Мовчки сидїли ми у ваґонї а нам аж тоді полекшало, коли по кількох мінутах поїзд станув вже недалеко самого вершка гори. Ми опинили ся у висоті 4315 метрів понад уровенем моря. Ми чим борше висїли з ваґона та забігли до малої гостинниці коло виглядової вежі, де зараз напили ся теплої кави та загріли ся коло теплої печи.

(Дальше буде).

ратувати. — Концесию на аптику в Долинї одержав маґістер фармациї Ізраіл vel Ільо Рот, котрий купив ту аптику від Озиї Зандавера.

— **До Стрия.** Старшина львівского „Сокола“ видала отсей сокільский приказ; Другове! На день 19 вересня с. р. ладить ся „Сокіл“ в Стрию до посьвячення свого прапора. При тім сьвяті відбудуть ся прилюдні сокільскі вправи. Всі Соколи дістають нині приказ, щоби лагодили ся до виїзду на се сьвято тим більше, що рівночасно відбуде ся в Стрию хліборобска вистава, яку кождий галицкий Українець повинен звидіти. Але Соколи мають не лише на се сьвято поїхати, щоби придивити ся торжеству, але мають станути до вправ і до змагань. Соколи зі стрийского повіта виступлять зі свобідними вправами вільноручними. До тих вправ має зголосити ся як найбільше охотників з инших „Соколів“. Кождий „Сокіл“ в Галичині повинен поставити до тих вправ найменше дванайцять людий. На тім сокільскім злеті відбудуть ся змагання в меті каменем, списою і дужаню. Всі тоті Соколи, що зголосять ся до метания каменем, який важить 5 кільоґрамів і списи довгої на два метри, будуть метали, а хто найдальше кине, дістане нагороду. Хто добіжить найскорше до мети на 200 метрів, дістане нагороду. Хто при дужаню буде наймічнійший, дістане також нагороду. Кожда нагорода буде складати ся з похвальної грамоти, двох сокільских книжок і срібної медалї. Нехай всі члени кождого „Сокола“ учать ся метати каменем і списою, нехай бігають через 200 метрів, нехай дужають ся з собою. До 19 вересня можна ще збільшити свою силу і звинність. Кожде товариство вишле відтак найсильнійшого і найзвиннійшого до змагань. Зголошувати ся до змагань може лише член котрого небудь „Сокола“. Хто не є членом „Сокола“, а хоче зголосити ся до змагань і старати ся о нагороду, сей має перше вписати ся в члени „Сокола“. Кожде товариство „Сокіл“ має девять днів, перед злетом, то значить найпізнійше 10 вересня с. р. написати лист до „Сокола“ в Стрию і вписати на одній картці тих членів, що будуть робили свобідні вправи вільноруч, а на другій картці тих другів, що хотять ставати до змагань в меті, бігу і дужаню. Справник кождого товариства має докладно ті дві картки списати і дати на почту до „Сокола“ в Стрию. Другове Начальники! Припильнуйте, щоби Ваші другове вправляли ся що неділї і сьвята і робили вправи в Стрию на сьвяті українських Соколів! Другове Справники! Полагодьте всі письма, які до того потрібні! Другове Голови! Подбайте, щоби з Вашого товариства прибуло як найбільше другів з лентах, сокільских шапках, з топірцями і щоби принесли свій прапор! Ще не вмерла Україна ні слава ні воля! — *„Сокіл-Батько“ у Львові.*

# Всячина

## для науки і забави.

— З перших початків воздушної плавби. Одушевлене, яке в наших часах викликують бальони до керовання і лїтаки або машини до лїтання, котрими вже навіть через моря можна перелїтати, нагадують ті часи, коли взагалі перший бальон появив ся на сьвіті. Люди просто дуріли з радости, коли довідали ся, що дня 5. червня 1783 р. братя Монґольфієри перед зібраним в Анноней (Annonaiy) народом пустили за помочию огню і „електричного диму“ якусь чудну машину в виді дому, довгу на 36 а широку на 26, так високо у воздух, що єї ледви ще трохи було видко. Академія наук визначила зараз комісию, котра мала розслідити, чи то дійстно правда і чи то можливо, щоби можна так літати. Розсліди єї поручено фізикови Шарльсови, а той не лиш переконав ся що то можливо, але ще й набрав переконання, що замість горячого воздуха ліпше було би наповняти бальон ґазом з води (воднем). В коротків часі зложено на его бальон 10.000 фр. а вже дня 27. серпня 1783 пустив він его у воздух. Кажуть, що бальон підлетів аж до висоти 6000 стіп а відтак спустив ся на землю три години дороги від Парижа. Селяни побачили як бальон спустив ся на землю, але уважали его за якусь страшну потвору, до котрої приступити не мали відваги. Отже поховали ся і насамперед кидали з далека камінєм в ту потвору, а коли виділи, що она не рушає ся, зачали поволи підходити до неї а відтак і дотикати ся єї. Один з селян добачив кляпу на бальоні і отворив єї але й зараз всї пустились втікати, коли потвора зачала шипіти і вонючий відхи із себе випускати — то виходив ґаз з бальона отвореною кляпою. На конець затягнули потвору до сьвященика. Та й той єї перепудив ся аж коли прочитав причіплену карточку довідав ся з ким має діло.

Дня 24 вересня в присутности короля і королевої пущено перший раз живі сотворіня бальоном у воздух. До того ужито кіш, котрий причіплено до сітки на бальоні. Сотки тисячів людий придивляло ся тій небувалій доси події. До коша вложено барана, качку і когута. Бальон полетів а за ним пігнали люди возами і верхом на конях. Якеж було здивоване всїх, коли бальон спустив ся на землю а зьвірята в коши були зовсім здорові, лиш когутови мабуть баран рогами розбив був голову. Зьвірятам віддавано велику честь і на приказ короля годовано їх в зьвіринци, доки аж самі не погинули.

Дня 17. жовтня о 5 год. вечером пустив ся перший раз бальоном у воздух Пінятр де Розіє. Сотки тисячів людий з великим одушевленем придивляли ся тому першому летови чоловіка, котрий тревав пів години. Опісля, коли він спустив ся на землю віддавано ему велику почесть і витано з великим одушевленем.

Але найбільшої штуки доказав якийсь пан Депре (Deprés), котрий дня 29. падолиста 1783 р. полетів в Авіньоні бальоном у воздух і десь пропав, та аж дня 24. грудня явив ся знову. Він залетів аж до Пекіну і то як розповідав в дуже простий спосіб: підлетів бальоном дуже високо в гору і там чекав доти, аж доки земля не обернула ся так, що якраз під бальон підсунув ся Пекін. Він тоді спустив ся до хінської столиці, казав собі виставити сьвідоцтво, що там був і тою самою дорогою вернув назад до Авіньону. І ту небилицю уважали тоді за правду.

# Телеґрами.

**Білград** 14 серпня. В наслїдок кроків поробленних Сербією в справі послідних конфлїктів над сербско-турецкою границею видали власти турецкі строгі зарядження щоби недопустити до нових непокоїв. Такі самі зарядження видало і сербске правительство.

**Штокгольм** 14 серпня. Супроти донесень часописий о ході конференциї короля Ґустава з проводирями промисловців треба сконстатувати, що конференция була довірочна, отже всякі донесеня о змісті конференциї суть хибні.

**Константинополь** 14 серпня. На честь головного команданта Магмуда Шефкета-паші відбув ся обід, на котрім виголошено военні бесіди.

**Константинополь** 14 серпня. Сесию палати послів продовжено до 21. с. м.

## Ціна збіжа у Львові.

дня 13 серпня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Пшениця | 12·30 | до | 12·60 |
| Жито | 9·20 | до | 9·50 |
| Овес | 10·— | до | 10·30 |
| Ячмінь пашний | —·— | до | —·— |
| Ячмінь броварний | —·— | до | —·— |
| Ріпак | —·— | до | —·— |
| Льнянка | —·— | до | —·— |
| Горох до вареня | —·— | до | —·— |
| Вика | —·— | до | —·— |
| Бобик | —·— | до | —·— |
| Гречка | —·— | до | —·— |
| Кукурудза нова | —·— | до | —·— |
| Хміль за 56 кільо | —·— | до | —·— |
| Конюшина червона | —·— | до | —·— |
| Конюшина біла | —·— | до | —·— |
| Конюшина шведска | —·— | до | —·— |
| Тимотка | —·— | до | —·— |

# Надіслане.



# Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского**

**Замітка.** Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

### Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.

*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10^{\underline{30}}$.

З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **$2^{\underline{05}}$**, 5·58, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.

*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.

З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.

*) З Винник.

### Поїзди льокальні.

З Брухович:

що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ 1/7 до 30/9 5·30.

в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:

що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 $10 \cdot \underline{10}$

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.

З Винник що дня 3·44.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

Ц. к. уприв, галицкий акцийний

# БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

## у Львові.

**Філії:** в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

## КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

### Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

**льокациї капіталів.**

---

### ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

---

**БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ**

**числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.**

### ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

---

### Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

## Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).